

Mirā remūnerā cōez pmittit xps diuicias relinqntib? p f eum
Lu. xviii. mat. xix. Lasar? paup in sinu abrahe ab āgel ē depoz
tat? Luc. xvi. Ob hāc causā paupes ⁊ debiles cca ⁊ claudi ad
magnā cenā p regis nuncios introduci sūt Lu. xiiii.

De pace ⁊ cōcordia.

Pax ⁊ cōcordia

Approbat placētia dīne dilectōis.

Cōprobat figs extioris ⁊ placētie.

Roborat subiectōis bñuolētia.

Turbat multis vicjs.

Cōsumat i excellētia supne dilectōis

Pax cōcordia ⁊ vnitās inter hōies sup ōma alia opera
dō placent In cuius signū ōma alia aīalia pter hōiez
fecit duplicia scz mare ⁊ feminā. hōiez vno vñ vt vnitatis pa
cis ⁊ cōcordie emendarz Gen. i. Quāuis dō essz scūs noluit tam
de? vt edificaret ei domū qz fuit bellicosus h salomō q̄ interpre
tatur pacificus vt oñderz solum pacificoz accepta sacrificia ser
uicia reputari. ij. Re. v. ij. re. iij. ⁊. ij. Re. v. ⁊. vi. Diligit cor
da pacifica ⁊ in eis bitat. in cuius rei figura oñsum est helye qz
dñs non erat in cōmōdōne nec ingrandi vento als grandineto
h in sibulo acis tenui. i. in loco pacifico ⁊ quieto. ij. re. xix. Oz
deus pacem sic diligit patz ex hīs qz in eius natuitate angeli
pacē annūciauerūt Lu. ij. Pacē pcepit discipulis inter se brē
math. ix. Pacē apostolos misit predicare Luc. x. Pacē p testa
mento reliqt dices. pacem meā do vobis pacē meā relinquo vo
bis Jo. xiiii. Post resurrectōem suā discipul nūciāuit pacem.
Lu. xxiiii. Jo. xx. **P**acē dñt q̄rere q̄ p̄us fuerit inimic⁹ ⁊ ma
xime q̄ hñt inimicos potētes. Ido ab imelech pacificatus ē auz
ysaac quē p̄sperari videbat Gen. xxvi. Gabaōite audientes q̄
fecerat iosue potētissim⁹ iericho vneit scū pacē facē Josue. ix.:
Misit ionathas legatos ad bachidēvt p̄ponēt pacē cū eo ⁊ ba
chides cū fuit dux exercitus in q̄ iudas occubuit fr ei? p. mach. ix.
Rex demetri? misit ad ionathā eplam rogās pacē. i. mach. x.:
Pacē inducūt int hōies furori cēdētes vel rñdētes hūiliter. fu
rori em maloz cēdendū ē. sic fecit iacob cēdēs ab esau Gen. xxv
ij. Phinēes ⁊ ceteri legati ad filios ruben missi in exausaciōe co
rū benigna hūilitate dulciter sūt pacificati Josue. xxij. De hac
matia q̄re i p̄cedēti dō pacia. s. in furori cēdē vl hūiliter rñdre.

Pacem perturbant multa et destrunt. nam aliqui pacem perturbant inuidia. nam fratres ioseph inuidetes ei: non poterant ei pacifice loqui quicquid Gen. xxxvii. Avaricia seu copia temporalium rerum sunt causa perturbacionis pacis et fomentum discordie et iurgiorum ut patet in pastoribus loth et abrahe Gen. xiiij. Similiter habetur de ysaac et pastoribus gerare propter causam predictam Gen. xxvi. Ambicio et superbia dominandi pacem perturbant. discordias et guerras suscitant inter propinquos ut patet de absalon contra patrem suum dauid. ii. Re. xvi. Ficta etiam pax perturbat et impedit pacem bonam et veram. idcirco ionathas noluit recipere pacem demetrii quia fide pacificari querebat. p. mach. x. Pacis bonum ex gratia et dono dei procedit. unde bonitas gratiosi prelati et bonitas subditorum causa extitit aliquando magne pacis ut patet de onya et populo iudeorum. ii. Mach. ii. Propter hanc causam paulus in suis epistolis proponit pacem dicens. gratias vobis et pax. dicens intelligere quoniam sine gratia esse non est pax impijs. ut dicit dominus ysaie lvij. De magno dono gratie diuine procedit quando ille qui recipit iniuriam vel offendenti offensam parcat ex animo et pacem ei qui eum offendit et cupiscit. sic dauid licet ab absalone persecutus querebat eius pacem dicens. est ne pax puero absalon. ii. re. xvij.

De peccato et eius effectibus:

Pecatum nocet homini.

- Ab interiori deprauato natura.
- Ab exteriori peccato iactura.
- Ab superiori exclamato pessuram.
- Ab inferiori deuastato figuram.

Pecatum ex sui natura nocet homini ab intrinseco. quia humanam naturam deprauat et exterminat. Tollit enim homini audaciam et causat erubescenciam. Nam primi parentes qui in statu innocentie nudi non erubuerunt. post peccatum erubescences se personatibus texuerunt Genes. tercio. Item aufert homini sensum et infatuat eum. Unde adam quando ante peccatum tanta sciencia pollebat quod rebus omnibus imposuit nomina secundum proprietates earum. post peccatum sic infatuatus est. quod a facie homini cui nuda et aperta sunt omnia abscondere se credebat. Genes. tercio. Salomonem sapientis finem peccatum infatuauit maculans eius famam. iii. Regum. xi. et Ecclesiastici. xlvij. Item peccatum fecit hominem timidum